

MEHMET CAVİT KAVURMACIOĞLU

Fatma Meltem
KAVURMACIOĞLU

Büyükbabam **Mehmet Cavit Kavurmacioğlu** Aksaray'ın yetiştirmiş olduğu ilk askeri tabiptir. Maalesef kendisini çok az tanıyabildim. Yaptığım araştırmalarda kendisi hakkında şu bilgileri öğrendim.

Mehmet Cavit Kavurmacioğlu 1908 yılında Aksaray'da doğmuş, 21 Temmuz 1966 yılında Ankara'da vefat etmiştir. **Darülfünun Tıp Fakültesi** mezunu, *dahiliye (mütehassısı)* uzmanıdır. Gülhane Askeri Tıp Akademisi'nde uzman dahiliye hekimliği ve Hava Kuvvetleri Komutanlığı Etimesgut Hastanesi'nde baştabiplik görevlerinde bulunmuştur. *Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde 10. Dönem Niğde Milletvekilliği yapmıştır.* Dört çocuk babasıdır.

Resmi kayıtlarda yer alan bilgiler bunlardır. Bu yazımda çocukluk hafızamda

kalan hatıralarımı küçük anekdotlar şeklinde okuyucularımızla paylaşmak istiyorum.

Büyükbabam vefat ettiğinde ben dört yaşında küçük bir kız çocuğuydum. Üzülerek belirtmeliyim ki babamız **Hüseyin Avni Kavurmacioğlu'nu** da erken yaşta kaybettiğimiz için, büyükbabamla ilgili bilgilerimin neredeyse tamamı, annemin bize anlattığı bilgilerdir. Rahmetli annem **Mediha Kavurmacioğlu** kayınpederinden büyük bir sevgi ve saygı ile bahsederdi. Büyükbabam, son derece kibar, eskilerin deyimiyle zarif, hoşgörülü, giyimine kuşamına büyük özen gösteren, zevk sahibi bir beyefendiymiş. Annemin ve babamın nikah töreninde anneme, İstanbul'da özel olarak yaptırdığı elmas bir broş hediye etmiştir. Annem, bu broşu taktığı her seferinde; büyükbabamı rahmetle anar, *"ne kadar beyefendi bir insandı ne çok hatır, gönül bilirdi"* derdi.

Ben henüz dokuz-on aylık bir bebekken, büyükbabam, bizleri ve akrabalarını ziyaret etmek için Aksaray'a bir gelişinde hastalanır. Bizim evimizde annem ona bakar, hizmetinde bulunur. Çok sevilen ve sayılan bir kişi olduğu için evimiz ziyaretçi akınına uğrar.

1965 Yılı, ailece o dönem çok moda olan Çubuk Barajına yemeğe gidilmiş.

1962 yılı, ayakta kiler soladan sağı Meba Kavurmacioğlu, Bedia Kavurmacioğlu, oturanlar soldan babaannem Sultan Hanım, Annem ve ben, anneannem İfakat Hanım.

Annem o dönemde kardeşim Gülten'e hamiledir. Büyükbabam her gün " *kızım seni de çok yordum* " der, anneme teşekkür edermiş.

Büyükbabam Doktor Cavit Bey, Aksaray'a gelişinde hiçbir ücret almadan hasta muayene edermiş. Hasta muayene ettiği yerin önünde uzun kuyruklar oluşmuş. Yine bir gün milletvekili olduğu dönemde otobüsle Aksaray'dan Ankara'ya dönerken yolculardan birisi hastalanır. Büyükbabam Cavit Bey, hasta ile yakından ilgilenir, Etlik'deki otobüs terminaline varınca, taksi bulununcaya kadar hastayı sırtında taşır. Hasta ile birlikte taksiye biner, hastaneye yatırıncaya kadar yanından ayrılmaz.

O dönemlerde *Ankara'daki Niğde Öğrenci Yurdu'nda* kalan öğrencilerle de çok ilgilenir, sahip çıkar. Her ay düzenli olarak öğrencilerle yemek yer, hallerini hatırlarını sorar, cebindeki son kuruşa kadar ihtiyacı olan öğrencilere cep harçlığı verirdi diye anlatılır. Büyükbabam milletvekili olduğu dönemde Ankara'da Emek Mahallesi'nde bir kooperatif kurulur. Bu evlerin müteahhiti bir İsraili olduğu için, bu evlere "*İsrail Evleri*" denir. Bu bölge halen varlığını koruyor. Büyükbabam Cavit Bey, burada bir ev sahibi olur. Bu ev, 78.sokak 2/3, girişin üstünde çok geniş, dört odalı bir

daireydi. Babam milletvekili seçilip Ankara'ya taşındığımız dönemde biz de aynı sokak da 14/ 4 numaralı dairede uzun yıllar oturduk.

Büyükbabamla ilgili hatırladığım tüm anılarım bu evde geçmiştir. Dört yaşında minicik bir kız çocuğu için kocaman bir evdi. Upuzun bir koridoru vardı, Büyükbabamın odası bu koridorun ortasında balkonu olan bir odaydı. Onu hep yatakta uzanırken hatırlıyorum. Babaannem yemek hazır olduğunda büyük bir tepsiye tabakları koyar, oda kapısının yanındaki sehpa bırakırdı, ben kapıyı çalar "*büyükbaba yemek hazır*" diye seslenirdim. O da kapıyı açar ve tepsiyi alırdı. Her defasında bana doğru eğilir ve burnunu benim burnuma sürerdi. Bu anlar benim için inanılmaz sevgi dolu anlardı.

Bir defasında benden *tuz* istemiş, ben ona *buz* götürmüştüm, bu duruma çok gülmüştü. Oturduğu koltuktan yine başını bana doğru uzatarak burnunu burnuma sürmüştü, ben biraz mahcup olsam da büyükbabamın bu tatlı jesti ile çok mutlu olmuştum. Bana kendi annesinin ismini vermiş; *Fatma* ...Bu evde, babaannem *Sultan Şişman*, halalarım *Bedia Kavurmacioğlu*, *Beyhan Tanay* ve *Meba Kavurmacioğlu* ile ömrünün son günlerini tamamladı. Biz o yıllarda

1965 yılı, Küçük Kergi ortanca halam Beyhan Tanay ve ben.

Aksaray'da yaşıyorduk. Babamın muayenehanesi olduğu için sanırım fırsat buldukça Ankara'ya gidiyorduk.

Bu evlerin bodrum katında küçük birer depoları vardı. Büyükbabama ait tüm kitaplar tahta sandıklarda uzun yıllar bu depoda durdu. O yıllarda halalarım, benim doktorluğu seçmem konusunda ısrarcı oldukları için, hep o kitapların bana kalacağını düşünmüşlerdi. Ama ben tamamıyla farklı bir alan seçerek *Mülkiye'de (Siyasal Bilgiler Fakültesi)* okudum. Zaman zaman o depoyu Meba halamla birlikte temizlerdik. Ne yazık ki yetmişli yıllarda büyük bir su baskını yaşandı ve o şahane kitaplar okunamayacak duruma geldi. Bugün büyükbabamdan bende, sadece *Mesnevi'ye* ait iki cilt kitap var. Buradan *Mevlana'ya* ilgi duyduğu düşüncesine varıyorum.

Bizim ailemizde eğitime çok önem verilirdi. Zannediyorum büyük halam *Bedia Kavurmacıoğlu* Aksaray'dan yetişmiş ilk kadın hukukçudur. Ortaokuldan sonra Adana Kız Lisesi'nde leylî meccanî (yatılı olarak) okumuş, Ankara Hukuk Fakültesi'ni bitirmiş, daha sonra İngiltere'ye gitmiş, ancak bazı sağlık sorunları nedeniyle İngiltere'deki eğitimini tamamlayamadan dönmüş. Anadolu'nun çeşitli

şehirlerinde hazine avukatı olarak görev yaptıktan sonra emekli olduğu tarihe kadar Gümrük ve Tekel Bakanlığı'nda Hukuk Müşaviri olarak görev yapmıştı.

Ortanca halam *Beyhan Tanay (Kavurmacıoğlu)* Erenköy Kız Lisesi'ni bitirdikten sonra Ankara Fen Fakültesi Kimya Mühendisliği'ni bitirmiş, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığında Dış İlişkiler Daire Başkanı olarak görev yapmıştı. Küçük halam *Meba Kalan (Kavurmacıoğlu)* Ankara Kız Lisesi'nden mezun olduktan sonra o da Ankara Hukuk Fakültesi'ni bitirmiş ve İmar İskân Bakanlığında emekli oluncaya kadar baş hukuk müşaviri olarak görev yapmıştı.

Babam Küçük Kergi'deki meyve bahçesinde

Mekanları cennet olsun, bugün hiçbir hayatta değil ama üçü de pırıl pırıl Cumhuriyetin

yetiştirdiği meslek sahibi kadınlar olarak yaşadılar ve ülkelerine hizmet ettiler. Babam Hüseyin Avni Kavurmacıoğlu başlı başına bir yazı konusudur.

Yazımı bundan birkaç ay önce internette gezinirken karşıma çıkan Sayın Mina Tansel'in **"Kaf Dağının Ardında Bir Bey Oğlu"** anı/roman kitabından bir alıntı ile bitireceğim: *"Haydar bebek yedi aylık doğmuştur. Doğumun ertesinde, bebeğin annesi çok hastalanır. Bu haber üzerine şermin'le Minnetullah trene biner, kız kardeşleri Fatma'nın yanına Erzurum'a giderler. Erzurum'daki kolordunun başındaki Korgeneral Fahri Belen ile eşi Nihal Hanım, Fatma'yı çok severlermiş. Günden güne eriyen geç adını kurtarmak için son bir umutla Erzincan'da görev yapan geç bir doktoru getirirler. Yüzbaşı **Cavit Kavurmacı**, konulmuş tanıyı değiştirerek lohusanın hayatını kurtarır. O arada kendisine süt anne tutulmuş olan bebek ise yaşamayı sürdüremez..."*

Büyükbabamın tıbbiyeden mezun olduğu zamanlar.

Ne diyelim, ruhları şad olsun...

Büyük halam Bedia Kavurmacıoğlu